

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló« a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.

Egyes számok kaphatók: Rotter I., Weisz H. és Krausz V. tőzsdéjében.

A keresztény sajtó.

Történelmi tény, hogy az ozmán birodalmat kivéve ma minden európai ország a kereszt jegyében alapított, nyert alkotmányt és a kereszt védelme alatt áll fenn. Magyarország koronáját a kereszt ékcsiti, cimereiben ott a kereszt, királyunk előtt ott viszik a keresztet s a merre utunk visz Szent István birodalmában, erdön-mezőn, rónán-hegyen, a merre a nap süt, messziről integet felénk az égbe törő templomok ormáról a dicsőséges szent kereszt. Történelmünk ezer esztendő óta egy a kereszt történetével Szent István hithirdetésétől kezdve, Kapisztrán át egész a branyiszkói rohamig. Férfiak vitték a nemzet előtt a keresztet s ennek oltalma alatt, ebben bizva védtek meg a hazát.

És most!? Most már, mert nyolcszáz-ezer magyarországi lakosnak nem kell a kereszt, elég s érénytelnek azt követelni, hogy a többi tizennyolcmillió magyarnak se teljék benne öröme. Akadtak, a kik kivagdosták a magyar cimereből, a szent korona utánzatainak tetejéről és helyébe tették Dávid paizsát. Sőt követelték, hogy abból az iskolából, melybe nem keresztények is járnak, távolítsák el a keresztet. Jól tették, hisz minek oda kereszt, hiányzik már onnan a kereszt szelleme, a dicsőséges bitófa ma már talán csak guny-tárgy a tudomány templomában.

Ilyen nehéz viszonyok között ezer ellenség közé ékelve, millió szorongatás közepette éljük vasszin napjainkat mi, a sajtó munkásai. Harcban hagy hátra minket a hunyó nap, a reggeli virradat veszedelmeink fekete felhőit el nem osztatja. Mindig éber szemmel kell virrasztanunk, számon tartanunk minmagunk erejét és az ellenség hatalmát, nyílt terepen erőszakkal megállanunk, titkos aknák ellen védekezni. Minden óránkba beharsog az ellenfél dühös csatakiáltása, minden percünk éles hadi pallosok csatogásában telik. Dicső élet ez, bátor, kemény bajnokokhoz méltó!

Ilyen ma a keresztény sajtó élete, hatalmas, legendaszerű küzdelme, mint a milyen az volt, melyet Dávid vivott az óriással. Mintha minden azért lenne e világon, hogy ellenünk törjön lobogó gyűlölettel és alattomos cselekkel. Együnkre százak munkája jut és mégis álljuk nem

dicsőtelenül mindannyian a nagy harcot. Azt hinnéd, ezerszer el kellett volna pusztulnunk, mint az orkánban hányódó sájkának. Fegyvereinkkel, gyakorlatlan és csak most izmosodó karunkkal diadalmasan fogjuk fel minden csapásukat, meg nem sebesülünk és sebesítjük: *ez az igazság harca a hamisság ellen*, mely hasztalan rázza porláncait, mert végzete, hogy harcaiban bukjék szüntelen.

Szeget szeggel! így írást írassal! E szó a jelige küzdelmeinkben, ez lelkesít fáradaimkban és nem enged csüggedni, mikor úgy tetszik, hogy lefelé hajlik a zászló. Kis ólomkatonáink — a betűhadserege — megütözköznek mindenkor s az ősi jussból egy talpalatnyi tért sem engednek, sőt nyomulnak előre visszahódítani mindazt, a mit egy bünösen tétlen és apathikus kor idegen kézre juttatott.

Végigtekinthetünk sorainkon és büszkeséggel dobog fel szívünk. Még nemrég milyen kevesen és mily gyengék, ma már mennyire megszaporodtunk számunkban és tehetségeinkben. Kik félénkek voltunk vagy közönyösek, ma van erőnk minden támadás ellen és bátorságunk a keresztény erkölcsök védelmében. S a kik nagyon el voltak bizakodva, hogy mindent elszedhetnek, most tétovázva kélekednek vagy egyenesen megdöbbennek sáncaink előtt s ha támadnának mégis: véres fejjel futamodnak meg. Az utat melyet meghaladtunk, ha végigtekintjük s a multat ha összemérjük a jelen állapottal: nagy tanulságokban van gazdagodásunk. Ismerjük önmagunkat és azokat, kik velünk szemben állanak. És kik azok?

Megvádolnak minket felekezétséggel, kik a kereszténységért küzdünk. Vádolnak minket a társadalom megbontásával, kik a haza összességét a kereszt jelében akarjuk egyesíteni. Vádolnak minket embertársaink gyűlöletével, noha a szeretet és türelem szava vagon zászlónkra írva. Gyanusítanak, hogy visszafeljesztjük a világot, pedig előre akarjuk vinni az embert, hogy lelkének és gyomrának vágya kielégítést találjon. Szolgáljuk az igazságot és ostorozzuk a gonosztságot; munkánkhoz segítőtársnak hívunk meg minden igazlelkű embert. És mikor e dolgokat műveljük, ime sárral dobálnak meg bennünket és kiáltják, mint kétezer esztendővel ezelőtt: »Feszítsd meg!«

Nem értenek meg, vagy félre akarnak bennünket ismerni sokszor még azok is, a kikről pedig joggal tételezhetnők fel, hogy együtt vannak velünk. Magyar és keresztény programmal indultunk neki egy hadjáratnak és járjuk most is a mi utunkat rendületlen kitartással. Ez uton a kettős program a mi pajzsunk, mely megvéd; de gondolják meg, a kik kövel vagy sárral dobálnak, hogy lövegeik e pajzsot érik s homályosítják fényét annak a két ikercsillagnak, melyet mindenkinek meg kell becsülnie. Olykor durva ököllet ütnek rajtunk, olykor finom hálót szönek ellenünk. Biznak benne, hogy az előerohanók megbotlanak akár a vakondtúrásban is és akkor ők ismét felülkerekedhetnek. Hivnak titkos fegyvercimborákat és összeállnak dacos szövetségbe, alakítanak alliance-okat. Mozgósítanak pénzt és fizetnek tollat és hangos szót — a diadal kába reményében. Mert a melylyel hosszú időközön át dolgoztak, hogy tulajdonképeni munkájuk zavartalan legyen: a mákony lassan párolog az elmékből, a sötétség menekült a vakító világ elől, melyet a keresztény toll, a keresztény sajtó lövell, szór mindenfelé. Nekünk jogunk van élni, tehát győzedelmeskedni fogunk: e győzelem pedig az ősi hamisság bukása lesz. Az idők változnak: az apostolok élő szóval s a tüzes nyelvek ihletével szegődtek az örök igazság szolgáinak. Az ő munkájuk ma a keresztény sajtó munkája. Ők tizenketten meghódítottak egy világot. Kik az ő nyomdokaikban járunk s lelkesedésökből lelkesedünk, hazánk boldogságát munkáljuk Csatazaj és mindig veszedelem között éljük napjainkat s ha gondjaink majdan mulni fognak, elkövetkezik egyszer e világra a nagy ünnep s ezen az ünnepen nem az utolsó helyet készítik majd a keresztény sajtónak, a tizenharmadik apostolnak.

Ennek a nagy ünnepnek reményében Isten segítő erejével küzdünk, küzdünk lelkesedéssel, kitartással. Megragadhatnak elleneink minden eszközt, előzhetnek mérgesen rozsdás fegyvereiket, bennünket elnémitani, lefegyverezni nem fognak, mert az igazság harcosai csak egy hatalmat ismerhetnek, melynek megadják magukat s ez az igazság. Ezzel s ezért küzdünk

JÖJJÖN EL

Áruház a „Kék Csillaghoz“, Székesfejérvár, Nádor-utca.

és győződjék meg személyesen arról, hogy áruházunk egyedül áll a tekintetben, hogy nálunk nemcsak az uri nő, hanem épugy a polgári osztályhoz tartozó is megtalálja az izlésének megfelelő árut és különösen most, a mig karácsonyi olcsó eladásunk tart, potom olcsó áron szerzheti be szükségletét.

Mai lapunk 6 oldal.

Válasz dr. Kuti József kir. főigazgató urnak.

Dr. Kuti József, kir. főigazgató, a helybeli állami főreáliskola igazgatója a helyben megjelenő »Székesfehérvár és Vidéke« című újságban legutóbb egy nyilatkozatot tett közzé, melyben lapunk december 21-iki számában »Diákok táncmulatsága« c. alatt megjelent közleményére teszi meg megjegyzéseit, oly hangon, melyet bocsánat a kitévelért, de egy főigazgatótól nem vártunk. Ha igaz az, hogy »honor non in honorato, sed in honorante,« akkor elmondhatjuk, hogy a tisztelt főigazgató ur nyilatkozata tónusával, melyhez hasonló utjabban csak Vészi Józsefnek a multkorai Pozsonyban lefolyt színházi tüntetés alkalmából elkövetett kirohanásában olvastunk, nem minket sértett meg. Egy alkalommal már hallottunk ilyenforma hangot a kir. főigazgató urtól; akkor személyi tekintetből nem reagáltunk rá s utána egy pillanatig sem hittük, hogy ezen hangot velünk, tisztességes irányú keresztény katolikus sajtóval szemben állandósítani szándékozik s magát egy újkori Neptunnak képzelve, minden ügyes-bajos dolgában a »quos ego« tónusához folyamodik.

Sajnálattal konstatáljuk, hogy csalódtunk és épen ezért a jelen alkalommal ama szerény nézetünknek adunk kifejezést, hogy egy kir. főigazgatónak soha, még haragjában sem szabad holmi »kicsodák önköt a F. N. szerkesztőségében?« — »nagyzási hóborz ez, vagy minden áron botrányt kereső fiatal papok önérzeti túltengése?« — »egy pár fiatal pap összeáll s végig gázol az egyházi hatóság rendeletein s más tisztességes embernek a becsülését munkáján — s mindezt a vallás szent nevében!« — s ezekhez hasonló kitételekkel élnie s e véleményünk elbírálását nyugodtan bizzuk a higgadt és művelt olvasóközönség ízlésére. Abszolúte nem érdekel bennünket, mi a véleménye a t. főigazgató urnak arra nézve, hogy városunk néhány fiatal papja (tessék elhinni, vannak szép számmal) összeáll, hogy önzetlen munkájával egyháza, a keresztény nép, s általában az igazság érdekeit a sajtó útján szolgálja s ezt legjobb meggyőződése szerint cselekszi Teszi ezt minden érdek nélkül, csaknem teljesen magára hagyva, sokaktól gyűlöltetve ignorálva, kritikálva, — mondjuk — gyűlöltetve gyakran azok részéről is, kiknek a jó ügy támogatása erkölcsi szent kötelességük lenne; nem várva jutalmat senkitől, egyedül attól, ki tiszta szándékukat egyedül ismeri, s a saját lelkiismeretüktől.

Ami a »fiatal papságnak« a sajtó terén kifejtett működését illeti, annak elbírálása sem tartozik a kir. főigazgató ur feladatai közé. Ez a fiatal papság úgy gondolja, hogy szellemi képességei, előtanulmányai, társadalmi állása tudatában bir talán annyi joggal és címmel a tollforgatásra, mint a kir. főigazgató ur előtt bizonyára nagytekintélynek örvendő pelyhes állu ifju kazárok. S hogy a fiatal papság ez irányú működésére s általában a tisztességes sajtóra manapság nálunk égető szükség van, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az a sok becsmérlés, támadás, az a sok fájdalmas vagy haragos feljajdulás, mely e sajtó tisztogató, javítani akaró munkáját lépten nyomon kíséri.

Visszaterve a szóban forgó speciális esetre, azt hisszük igen természetes és magától érthető, ha egy magát kereszténynek, katolikusnak érző és valló lap nem huny szemet egy olyan pedagógiai baklövés felett, mint az a karácsony előtt három nappal, kántorbójtii napon igazgatóságilag engedélyezett diák mulatság volt és városunk

egyik református vallású intelligens polgárának talpraesett megjegyzése szerint épen az lett volna érthetetlen, ha a Fejérmegyei Napló ezt az eseményt megjegyzés nélkül hagyta volna. Elvégre a katolikus sajtó nem arra való, hogy egyes helyi nagyszágok abszurd intézkedései felett szó nélkül napirendre térjen és elkövetőjük előtt térdelet-fejet hajtson, főleg akkor, a midőn, mint a példa mutatja, arról a részről figyelmet, megbecsülést egyáltalán nem várhat.

Hogy álláspontunk ez ügyben mennyire indokolt, azt legjobban igazolja a másik szóban forgó intézet nem római katolikus igazgatójának és egyik érdemes világi tanárának magával az esettel és ennek lapunkban történt szellőztetésével szemben tanúsított tiszteletreméltó felfogása és viselkedése.

Valóban csodálkozunk és szomorú helyzetünket látva sajnálkozunk lehet csak a fölött, hogy míg ennek a nem római katolikus igazgató urnak finom érzeke megsugta azt, hogy kath. diákokat vallásuk legszentebb idejében táncmulatságra bocsátani már csak pedagógiai szempontból is abszurdum: addig a kir. főigazgató ur, kinek ezer és egy oka és módja van a saját kath. szent vallása szellemét s e tekintetben elfoglalt álláspontját ismerni, ebben kifogásolni való nem talált, sőt az ügyet tárgyilagosan, az Egyház szellemének megfelelő módon elbíráló kath. sajtót, ennek igaz, hogy fiatal, de kifogástalan jellemű munkáit kiméltlenül, durván s tegyük hozzá — a jelen esetben alaptalanul is — megtámadta.

Több szavunk a tisztelt főigazgató urhoz ez ügyben nincsen. Sajnáljuk, hogy sértett büszkesége oly kiváló állásban levő személyének, eddig másformáknak gondolt nézeteinek, elveinek és módorának ilyenét megismerésére vezetett bennünket.

A »Nyilatkozat« érdemét illetőleg ezennel átadjuk a sőt lapunk első sorban érdekelt belmunkatársának, Kirisits Bódog urnak.

Alulírott nem vagyok pap, róm. kath. polgári egyén vagyok s mint ilyen a »Fejérmegyei Napló«-nak belmunkatársa. Mint keresztény újságíró a saját magam meggyőződése alapján, nem »fiatal papok« buzditására, sőt azok tudtán kívül kötelességet véltem teljesíteni, midőn a diákok adventi táncpróbája ellen az általam szolgált lap, mint a nyilvánosság organumában kifogást emeltem s ebben az Anyaszentegyház törvényeinek durva megsértését láttam. Hogy lesznek olyanok, a kiknek ez nem teszük, azt tudtam; de hogy olyan ember is akadjon, a ki a nyilvánosság előtt kikeljen ellene a nélkül, hogy egyetlen állítomást is megcáfolná s így meggyőzne tévedéséről, azt alig hittem, mert a mit irtam, a legjobb intencióval irtam s a mi a fő, az adatokat hiteles forrásból vettem.

Dr. Kuti József kir. főigazgató ur nagyon haragudhatott hírlapi közleményem miatt, mert másképp aligha fordult volna a kaszárnya stílushoz, a miben őt túlszárnyalni nem szándékozikom. A főigazgató ur felkapaszkodott egy hatalmas falóra, nem kérdez, nem kutat, hanem vadul rátámad — a »fiatal papokra«; de mert a közlemény szerzője én vagyok, ezt persze nekem szánta. Hogy még e pontban is tévedett, ez csak az ő pechje. En minden indulat nélkül a való tényállás ismertetésével óhajtom a főigazgató urat meggyőzni s így a falóról egy kis vesszőparipára ültetni.

»És hogy én is a főigazgató ur hibájába — hogy t. i. bizonyítás nélkül állítsak valamit ne essem, sorra veszem a nyilatkozat állításait.«

A direktor ur szerint valótlán, hogy a mulatság nyilvános volt; mert a meghívón »zártkörű«-nek volt jelezve s ha ott lettem volna, meggyőződhettem volna arról, hogy Marosi ur tanítványain, szülein és hozzátartozóin kívül senki más nem vett részt.

Hát igen tisztelt főigazgató ur, én ott voltam, ott megjelenni hírlapírói kötelességemnek tartottam. És a tapasztaltak után kijelentem, hogy az ön állítása valótlanság, hogy fertítés, (ne haragudjék főigazgató ur, ön is feltehetően ezt rólam) rögtön bebizonyítom. Marosi urnál ez alkalommal 8-10 pár tanult táncolni, a négyest pedig 46 pár táncolta. De nevelkek is szolgáltok mind nem sorolom fel. A hölgyek közül legyen szabad felemlítenem a következőket: Szebehelyi nővérek, Szüts Anna stb., az urak közül Sigray Pál, Turi Antal, Kirisits József, Saly Aladár, Bartuschek János, Kárnik József, Schönheim Lajos stb. Ezek nem voltak ám Marosi ur tanítványai, vagy legalább is nem most. A meghívottak közül is sorolhatnék fel neveket, a kiket már életkoruk miatt sem számíthatnának a rendező urak még barátaik közé sem. Főigazgató ur, ön emög azzal vádol, hogy alapos információ nélkül irtam s ön esik ebbe a hibába, noha bármelyik diákjától is megtudhatta volna, hogy nem úgy áll a dolog, a mint írta.

De hát a direktor ur nem csak vádol, hanem fogalomzavarában komikussá is válik. Azt mondja, hogy a táncpróbába nem volt »nyilvános«, mert »zártkörű« volt. Hát a megyebál pl. csak zártkörű, pedig ugyancsak senkinek sem jutna eszébe a nyilvánosság jellegét tőle megtagadni?! De különben is a táncpróbába nyilvános helyen, egy vendéglőben, a rendezésnél történt előzetes bejelentés után, kiküldött rendőr-közeg asszisztenciája mellett folyt le; a zártkörű jelleg tehát ez alkalommal is csak a hivatalon és oda nem illő egyének távoltartását célozza. Ugy látszik, a direktor ur szerint valamely mulatság csak az esetben szűnik meg »zártkörű« lenni, ha oda minden részeg embert beeresztenek.

Különben a direktor ur is emlékezhetnék a kis katekizmus idevágó kérdésére, mely legkevésbé sem tesz különbséget a »nyilvános« és »zártkörű« táncmulatságok között, mikor az anyaszentegyház ötödik parancsáról beszél. Azt is tudhatná a direktor ur, hogy az esetben is, ha az Egyház fontos okokból, zárt időben a házasságkötést meg is engedi, még ez esetben is tiltja a zajos lakodalmi mulatságot, tánczenét, szóval mindazt, a mi a szent idő hangulatával ellenkezik. Pedig egy mennyegzőt csak könnyebben nevezhet a direktor ur »zártkörű«-nek, mint a Latzkovics-féle vendéglőben lefolyt táncmulatságot?!

Tovább megyek. A főigazgató ur szerint valótlán, hogy a mulatságot zsidók rendezték. Ha tévedtem, Peék Gyula hittanán ur téves információja után tettem. En ugyanis főigazgató urat is kerestem a mulatság délelőtti, de elfoglaltsága miatt nem beszélhettem a direktor urral. Elmentem tehát Peék Gyula hittanán urhoz s mert csodálkozom, hogy a mulatságot adventben, kántorbójtii napon tartják, azzal nyugtattam meg, hogy a mulatságot zsidók rendezik, azokhoz pedig neki semmi köze sincs. Főigazgató ur! ezen állítomson igaz voltáról is meggyőződhetett volna, csak Peék urat kellett volna megkérdeznie. Hogy mi való igazsága, mi nem s hogy mi köze ez ügyhöz is a »Fejérmegyei Napló«-nak, azt eddig sem bízták főigazgató urra, talán ezután sem teszik; ez a szerkesztőség joga és kötelessége.

Utoljára hagyta a főigazgató ur a legnagyobb érveléssel valótlanságának igazolására, fájdalom, ebben sincs igazza. A következőket mondja:

»Harmadszor teljesen valótlán, — és erre helyezem a főszó, — hogy intézetünk kath. vall. ifjaknak a táncpróbán való jelenléte az egyházmegyei főhatóság tudtán kívül történt volna, mert az intézet hitoktatója az egész ügyet előzetesen bejelentette a püspöki helyettes urnál, s csak miután onnan a bejegyzést a három tanulóra nézve megkapta, engedték meg a táncpróbán való megjelenést a kath. ifjaknak is. Természetes, hogy ezek után az sem igaz, hogy az ifjaknak karácsonyi gyónása elhalasztott, hisz már pétéken meggyóntak, a táncpróbába pedig szombaton este tartottuk.«

Ismét Peék Gyula hittanán urral bizonyítok. En a mulatság napján, szombaton, azaz december 21-én d. u. fél három órakor jöttem el Peék ur lakásáról, hol a hittanán ur előtt megittközésemnek adtam kifejezést a fölött, hogy a kath. ifjakat

adventben, kántorbójtji napon a mulatságra elestek és csodálkozásomat fejeztem ki azért, hogy (t. i. Peék ur) miért nem hártja el magáról a felelősséget s miért nem kéri ki ez ügyben az egyházmegyei főhatóság ítéletét.

Jóllehet nem magán, de közgyűről van szó, mégis óvakodom a jelen alkalommal az indiszkreciónak még az árnyékától is s azért egyelőre nem közlöm szöveg szerint Peék urral folytatott beszélgetésünket. De annyit kijelenthetek, hogy Peék ur szavaiból megtudtam azt, hogy f. hó 21-én azaz a mulatság napján vagyis szombaton délután 3 óráig az egyházmegyei főhatóság, illetőleg a káptalani helynök ur a táncmulatságra engedélyt nem adott. Teljesen megerősített e meggyőződésomban Peék ur ama megjegyzése, hogy: »Talán el is megyek a helynök urhoz s kérek tőle engedélyt.« Nem akarom Peék urat azon feltevésével megsérteni, hogy ő e szavaival a katholicus sajtót e fontos és nagyon komoly ügyben »ugratni« akarta volna. Ha pedig ezt nem akarta, úgy szavaiból minden józan eszű ember csak azt következtetheti, hogy a jelzett időig a főreáliskola vezetői nem voltak a nagy garral hirdett engedély birtokában.

Főigazgató ur! Kettőnk közül ki nem iparkodott tehát tisztán látni? Ugy veszem észre, a főigazgató ur! Mert hisz azt is Peék urtól tudom, hogy a 3 kath. ifju karácsonyi áldozása 23-ára halasztott éppen e mulatság miatt!

És itt megjegyzem, hogy ha az említett ifjak meg is gyöntak pénteken, én ezt a gyónást semmivel sem tartom kisebb bűnnek, mint ha valaki azzal a szándékkal menne ma gyónni, hogy holnap lopni fog. Én ugyanis sajnálom, hogy a direktor ur nem volt jelen a mulatságon, mert ugyancsak gyönyörködhetett volna a kántorbójtji napon, megelőző napon gyónt s most vesepecsényét falatozó növendékeiben.

Elmondom pedig ezt, daczára annak, hogy el vagyok készülve arra, hogy direktor ur újból kifogja jelenteni, hogy a Fejérmegyei Naplónak semmi köze nincs a kath. ifjak erkölcsi viselkedéséhez.

Szóval tény az, hogy szombaton délután 3 óráig az egyházmegyei főhatóság engedélyt nem birták s így nem igaz az, hogy addig a táncpróbán való megjelenést meg nem engedték, mert hisz ez már szombat előtt megtörtént.

Különbön is én ama meggyőződésben voltam és vagyok, hogy az egyházmegyei hatóság az Egyház parancsai alól csak nyomós ok esetén ad felmentést, ilyen nyomós oknak tartom pl. egy község nagy anyagi előnyét a vasárnapi szolgai munka tilalma alól való felmentést, vagy a gyomor-katharust a böjt parancsa alól való dispencziót illetőleg; de néhány diák mulató kedvét alig nem ér ilyen fontos oknak minősíteni. De ha az egyházmegyei hatóság mégis megadta volna az utolsó órában az engedélyt, tisztelettel meghajlom az illetékes hatóság felfogása, ítélete előtt, meggyőződésemet azonban mégis ez sem változtatja meg s hasonló körülmények között direktívául nem tekintelném.

A cikk tisztán személyemre vonatkozó részével a fentiekben végeztem. Nem kenyerem, nem céloom, nem szándékom a támadás; az ily tévedések regisztrálását azonban a mint a múltban, úgy a jövőben is hirlapirói kötelességemnek fogom ismerni. Főigazgató ur ez ügyben — miként beigazoltam — tévedett vagy azért, mert tévutra vezették, vagy pedig az első tévedést így akarta megkorrigálni. Ez utóbbit nem tételezem fel. Én egy ténnyől kiindulva írtam. A főteny, a mulatságot egyházilag tiltott időben helyteleníttem, s hogy a dolgot már a tervezés stádiumában le nem szerelték, azért feltétlenül első sorban a direktor ur felelős, mint akinek az intézetnél saját szavai szerint ily ügyekben »sem a hitoktatás, sem a F. N. nem intézkedhetik«; a mellékkörülményeket illetőleg autentikus helyen kéresem s kaptam felvilágosítást, attól egy percig sem tértem el. Azért, ha közleményemben tévedtem, e tévedésnek oka nem én vagyok. És ha főigazgató ur engem, illetve a lapot ténybeli tévedéseimben felvilágosított kellő formában, van annyi lélekero, hogy a legmesszebb menő elégtételt megadjam. Ezt a főigazgató ur nem tette, kikérülte az egyenes utat s így e válaszára annál is inkább kényszerített, mert he-

lyettem »fiatal papokat« gyanúsított meg, tehát mint ezen ügy folyamán minden állításában, úgy ebben is halálmasan lévedett, mert én pap nem vagyok.

Székesfejérvárott, 1901. decemb. r 28

Kirisits Bódog,
a F. N. belmunkatársa.

UJDONSAGOK.

— **Syvester esti ájtatosság a székes-egyházban** délután 5 órakor szent beszéddel kezdődik, utána litánia s a legméltóságosabb Oltárszentséggel körmenet fog tartatni.

— **Egy választás haszna.** Az októberi képviselőválasztások alkalmával a bodaiki kerületben Baross Károly kormányparti képviselő saját kijelentése szerint a néppártot »összszetörte«. Aki a magyarországi választásokkal csak annyira amennyire is tisztában van, jól tudja, mi csoda szerepük van e választások alkalmával a pénzintézeteknek s azok alkalmazottainak. Példáért nekünk sem kellene messze mennünk. Hogy az a bodaiki »összsetörés« sem ment a kerületbeli ily fajtaú intézetek »támogatása« nélkül, azt ország-világ tudja. Arról is tudunk, hogy egyik moóri pénzintézet még a választás után is érezte magas »nehéztelését« egyes néppárti választó polgárokkal.

Ezek a körülmények érlelték meg Moór jobbjaiban azt az elhatározást, hogy a szegény nép felszegélyezésére és bizonyos körök illetéktelen pressziója alól való függetlenítésére *keresztény hitelszövetkezetet* alapítsanak. Örömmel halljuk, hogy a szövetkezet a napokban megalkult; élén Wittinger Pius és Krieglér Sándor állanak. Szóval, még egy ilyen »összsetörés« és a kerület liberálisai és nagyhangú kazárjai Pyrhuss sorsára jutnak. Gratulálunk! *Ez a praktikus kereszténység, mely a rákát a saját lyukában fogja meg. Vivat sequentes.*

— **Eljegyzés.** *Koncz* Rezső, gróf Nádasdy Ferenc uradalmi ispánja, Nyírből (Zemplén m.) eljegyezte *Heiszler* Győző jegyző szép és kedves leányát, *Gizellát*.

— **Agyonlőtt cigányrabló.** *Kolompár* Imre, a tolvajlásáról nagy hirre vergődött kőbor cigány ma már a temető lakója. Még néhány nappal ezelőtt rendes szokása szerint a vásárosok kocsját operálta még pedig sikerrel, ámde ez volt az utolsó szereplése is. Karácsony előtt történt, hogy a martonvásári országúton *Keller* Sándor székesfejérvári és Ecsedy várpartolai szabó vásáros kocsját ismeretlen tettes meglopta. A takaró ponyva felvágása után mintegy 750 kor. értékű ruhá-neművel menekült a tolvaj. A csendörök a helybeli rndőrséggel karöltve megindították a nyomozást s mert a gyanu cigányokra irányult, ily irányban indították meg kutatásaikat s nem eredménytelenül. F. hó 24-én egy őrmesterből és egy őrsvezetőből álló csendőrajáró elfogta Sukoró község határában *Kolon pár* Imre székesfejérvári kőborcigányt s mert az igazolás, de főleg a cigány magasviselete nagyon gyanus volt, őrizet alá vették és Sukoróra akarták kísérni. A község határában *Kolompár* hirtelen futásnak eredt s hiába

hangzott el a csendőr ajkáról az »Állj« kiáltás, a cigány nemcsak hogy nem állt meg, sőt annál jobban szaladt. Mintegy 500 lépésre távolodott már, midőn az őrmester lekapta fegyverét, s a következő pillanatban a cigány egy pillanatra megállt, de ismét futni kezd. Még hétszer dördül a fegyver s a nyolcadik lövés után *Kolompár* halva terül el. Szívén érte a golyó. Három golyó a fején, öt a hátán érte. A csendörök az esetről nyomban jelentést tettek felettes hatóságukhoz, mire dr. Pataki Ármin és dr. Herz Oszkár törvsz. orvosok a bíróság kiküldöttjével a vizsgálatot megejtették s a hullát felboncolták. A katonai hatóság részéről dr. Pfridafka hadbíró és Káznai csendőrszázados szálltak ki a helyszínére. A vizsgálat még folyik.

— **Baromfi-kiállítás.** A jövő hó 5-én tartandó baromfikiállítás tárgyában a következő hirdetmény bocsajtatott ki: Székesfejérvár sz. kir. város hatósága a baromfitenyésztés fontosságát méltatva a tenyésztésnek városunk területén leendő föllendítése és az anyag javítása czéljából elrendelte, hogy évente a jobb tyukalannal bíró tenyésztőknek 20 db. fajtakas osztassék díjtalanul ki, mely kiosztás méltányos eszközölhetése csak bemutatások alapján történhetvén e czélra 1902. évi január hó 5-én délelőtt 9 órakor megnyitva délutáni 4 óráig terjedőleg a helybeli tüzoltó-örtanyán tyukfajbeli baromfi kiállítás rendezetik; felhivatnak tehát a helybeli tenyésztők, miszerint saját tenyésztésü, ez évi költségű jércéket bemutatás-képp állítsanak ki, melyek közül a bíráló bizottság ítélete alapján a figyelemre méltóbbak egy-egy darab fajtakas jutalommal lesnek ki-tüntetve. Kívánatos volna, hogy a mult évben kiosztott fajtakasok ivadékaiból is mutatnának be. Jutalmu osztanak, mint helybeli fajainkkal való keresztetzésre legalkalmasabb kakasok: *Plymouth Rock*, származékai gyorsan nőnek, szépen fejlődnek, kitaró, szivósak s a tyukok kotlásig 40—50 db. tojást adnak. — Kiosztatik 20 darab. A kiállítás 1902 január hó 2, 3, 4-ik napján a délelőtti hivatalos órák alatt a tüzoltó-örtanyán működendő kiállítási bizottságnál jelentkezhetnek s őket a kiállítás körül semmiféle költség nem terheli; kiállítási ketrecekről ia gondoskodva van. A kiállítandó baromfiak a kiállítás napján, vagyis 1902 január 5-én reggel 8 óráig szállítandók a helyszínére. A t. cz. érdeklődők pedig a díjtalanul látogatható kiállítás megtekintésére tisztelettel meghivatnak. Székesfejérvárott, 1901. évi december hó 24-én. *Polczér Péter*, gdz. tanácsnok.

— **Ismét öngyilkosság.** Változnak az idők és bennük magunk is! Azelőtt az emberek a saját hibájukon kívül keserves helyzetekbe, el is keseredtek és ha halmi vágytak, háboruba mentek, hosi halált halmi. Most már van annyi az erkölcsi lazultság bennük, hogy saját maguk okai a legszomorubb helyzeteknek. A mikor már nyakig ér a sár, ugys nehéz lenne férfias munkával kiegyekelni belőle, ott a revolver, legalább nem mondhatják, hogy a sárnak, a piszoknak, az erkölcsi posványának az elnyelt halottja. Mintha az a kis öngyógyító jóvátehetné egy elhibázott élet összes botlásait. Házsártos, kikapós ember volt *Holics* Lajos, a Szőgyény-Marich család csóóri kertésze. Elfordult már a szerence tőle, elfordultak az ismerősei is tőle, és minthogy Istentől is elfordult már, egy pontot tett a szomorú történet végére. Kicsi pont, ólomtól van, de oda is illik a história végére. Most már aztán megváltozott az emberek véleménye róla, megbocsátott tán az Isten is neki, a miért meggyilkolt egy embert, önmagát.

Karácsonyi pásztorjáték. Igazán szép és kellemes szórakozásban volt részök a hicskeieknek karácsony előestéjén. A község szeretett káplánja Hcvráth Imre sikerült pásztorjátékot ren-

dezt a kath. kör helyiségében, melyet zsufoltig megtöltött az érdeklődő közönség. A szereplők, névszerint: Blauhorn Irén, Buchholz Margit, Jely Lenke, Kelemen Margit, Naszályi Erzs, Pálfi Giza, Scheftsik Irma, Tolnai Lenke, nemkülönben a Szt.-József. pástorok és királyok szerepét játszó fiuk egyaránt kitettek magokért s a közönség tapssal bőven jutalmazta buzgóságokat. Az előadás végén a darabban Mária szerepét kitűnően alakító Jely Lenke adakozásra szólította fel a jelenlévő közönséget a szegény árva gyermekek részére s szavai nem is hangzottak el eredménytelenül. A sikerült rendezésért a közönség Horváthot lelkesen megjelente, nemkülönben a rendezésben részt vett tanítókat. A szép sikert elért előadást még háromszor megisméltük.

Halálozás. Részvétellel vettük a gyászhirot, hogy Szűcs Kálmán m. kir. posta- és táviratdátist f. hó 25-én hosszas szenvedés után életének 28-ik évében meghalt. Az elhunytat tegnap temették el tisztársai s nagy közönség részvételével.

Szepessy Gézáné szül. Havas Ilona úgy a maga, mint férje és gyermekei valamint az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy felejthetetlen jó rokona Breitenbach Magdolna hosszas szenvedés és a halotti szentségek átjatos felvétele után életének 96-ik évében f. évi december hó 26-ik napján az Urban csendesen elszenderült. A megboldogultnak kihült teteme f. é. december hó 28-án d. u. fél 3 órakor fog a gyászháznál Jókai-utca 11. sz. alatt a római kath. hitvallás szertartása szerint beszenteltetni s a »Mégváltóról« címzett sirkertben nyugalomra helyeztetni.

Szilveszter-estély. A »Székesfehérvári és Fejermegyei Tisztviselők és Hivatalnokok Otthona« f. évi december 31-én, esti 8 órakor saját helyiségében (Szarka-utca 6. szám) Szilveszter-estélyt tart, a következő műsorrall: 1. »Szilveszter éjszaka.« Költemény Németh Lajostól. Szaválja a szerző. 2. »Asszony szeretnék lenni.« Monolog, írta Török I., előadja Micheller Emike k. a. 3. »Szilveszter estéjén.« Felolvassa Verger Tamás. 4. »Hamlet« opera részlet Thomas-tól. 5. »Fauszt« opera részlet Guonodtól. »Népdalok« cimbalmon játssa Glasz Belluska k. a. zeneakadémiai növendék. 5. »Mumia« Humoreszk, felolvassa Saly Aladár. 6. »A poloska.« Rimes próza. Arany Jánostól, előadja Turay Antal. 7. »A szerelmes levelek tragédiája.« Felolvassa P. Bruce István.

A fejermegyei kör által rendezett tegnapi felolvasó estély erkölcsi sikere mindenestre buzdítólag hat az ifjúságra. Ugy a felolvasás, mint a szavaltatok megérdemelték a közönség tapsát, a melylyel főleg az ifjúsági banda szereplését tüntették ki.

Hálanyilatkozat. Fogadják Istenben boldogult felejthetetlen drága jó férjem gyászos elhunyt alkalmából igaz részvétellel viseltető jóbarátaim, ismerőim és a mélyen tisztelt közönség — valamint a helybeli posta- és táviróhivatal Tisztikara és kezdőszemélyzete oly meghatóan nyilvánult kartársi kegyeletéért, melylyel pótolhatatlan vesztéségemben mélyen megrendítő s mérhetetlen fájdalommat részvevő szives megjelenésükkel, részvénytalkozataikkal s koszorúk küldésével némileg enyhíteni iparkodtak, szívem mélyéből fakadó leghálásabb köszönetemet úgy a magam, valamint egész családom és hozzátartozóim nevében. — Özv. Szűcs Kálmáné, szül. Moenich Jolán.

Kimutatás. A városi árvház karácsony-fájára a következő kegyes adományok folytak be: özv. Vég Ferenczné 4 kor., özv. Madaras Lipótné 10 kor., Sommer Mór 6 kor., Say Victor 20 kor., Singer Miksáné 4 kor., dr. Városy Gyula megy. püspök 40 kor., özv. Szammer Pálné

2 kor., Schlamadinger Alajos 2 kor., Lasits István 2 kor., Kempelen Imre 20 kor., Szubovics Jenő 20 kor., dr. Lauschmann Gyuláné 8 kor., özv. Gebhardt Ignáczné 1 kor., Kuti Márton 4 kor., Felmayer István és fia cég 20 kor., Szammer Imréné és Szammer Rózika 4 kor., Kat. Horváth István 6 kor., Szögyén Marich Julia 4 kor., Gremsperger Gusztáv 3 kor., A 12-ik számú Uhlánus ezred tisztikara 50 kor., Waimár Ferencz 4 kor., Ciszt. rendház 6 kor., Deutsch Ignác 5 kor., Noszko Mátvás 2 kor., Molnár Béla tan. 3 kor., Kunstz János 2 kor., összesen 242 korona. Székesfehérvár, 1901. december 24. Juth István, tb. főszámvévo.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon jóbarátaink és ismerőseink, kik szeretett férjem és atyánk gyászos elhunyt alkalmával a ravatalra koszorút helyezni, a temetés alkalmával kocsijaikat rendelkezésre bocsátani, avagy a temetésen megjelenni s ezáltal mély bánatunkat enyhíteni szivesek voltak, fogadják ez uton is hálás köszönetünket. A gyászoló család, valamint az összes rokonság nevében özv. Róza Ferencné.

Gyöngéd férj. Borbás József iszka-szentgyörgyi lakos feleségével, Maróczy Erzsébettel éppen a füstölt húst szedgette le a kéményből, midőn észrevette, hogy alighanem hiányzik belőle egy darab. Nagy patáhiát készült csapni, de felesége figyelmeztette, ne siessen annyira a gyanúsítgatással, hátha nincs is hiány a husban. A vitéz férfu erre annyira dühbe gurult, hogy először jól löképelte, azután meg az istállóból előkerített rudazót kötéllal úgy elverte a szegény, békeszerető asszonyt, hogy az ágyban fekvő beteg lett. Bizonyosan sokat járt a templomba ez a finomlelkű gavallér.

Egy csomó lopási eset. Lipovniczy Gábor Széchenyi-utca 6. sz. alatti zárt udvarába a sőtői sétány felé eső részen behatoltak s a kamra ablakának benyomása után 6 kor. értékű élelmiszert loptak el eddig ismeretlen tettesek. — Szabó Ferenc pincér f. hó 25-én a színházi előadást élvezte, miközben 15 kor. értékű zsebrózsát láncoztól ellopták. A tettes itt is ismeretlen. — Schlesinger Lajos sütősegéd f. hó 24-én Lakatos György kóbor cigánnyal kvaterkázott a »Ponty« vendéglőben. Ugy látszik, a nyegen csuppen túlment, mert elnyomta az álom, félre vonult az iparos-szálló szobájába s ott nadárgját feje atá téve átadta magát a józanító alvásnak. Mire felébredt, nadrágra nem a feje alatt, hanem mellette volt s néhány korona készpénze hiányzott. A gyanu Nagy Endre kovácssegédet terheli. — Füle község sem ment a téli szarkáktól. A napokban egy éjszaka három szőlőhegyi hajlékot törtek fel. A községhez tartozó köhegyen ugyanis a tetőzet felbontása után Halmi Vince nagy-szokolyi lakos, P. Kovács István és Pungér József fűlei lakosok pincéjébe hatoltak be s onnan több könnyen mozgatható tárgyat emeltek el. A csendőrség szorgosan kutatja a tetteseket, eddig azonban nyomukra nem akadt.

Hálás kisegítő. Megírtuk lapunk legutóbbi számában, hogy Pollák Gusztáv bécsi illetőségű sütősegéd Csernai Vilmos sütőnél volt kisegítőként alkalmazva. Egy napi tájékozás elég volt neki arra, hogy minden segédársát meglopja s aztán megszökök. A rendőrség a nyomozást megéjtven megállapította, hogy a tolvaj Komárom felé vette útját. Az ottani rendőrség hivatali megkeresés folytán el is csipte a fiatal menekültöt s átkísértette a helybeli rendőrségre.

Betöréses lopás. Csákvárról írják lapunknak, hogy ott f. hó 22-én éjjel Veszei Sámuel ottani lakos ültébe betörték. A tettesek kiásták az üzletnek utcára néző falát s az így támadt részen behatoltak az üzletbe s onnan nagyobb mennyiségű árut és 10 kor. készpénzt loptak el. A csendőrség a nyomozást megindította, a tettest azonban eddig nem sikerült elfogni.

Elfogott ruhatolvaj. Még a mult hónapban történt, hogy Barna Juli velencei lakosnőtól ismeretlen tettes több ruhaneműt elloptott. A csendőrség megindította a nyomozást és nem eredménytelenül, mert a tettest sikerült elfogni Horváth Rozi velencei lakosnő személyében, a ki

tettét beismervén a helybeli kir. járásbírósnál feljelentette.

— Szilvák Zsigmond diszműkerekedő karácsonyi, újévi s egyéb alkalmi ajándéktárgyaira felhívjuk a közönség figyelmét. Tetemesen leszálított árak.

IRODALOM.

— A katolikus papság szak-naptára, mint minden évben, az 1902-ik évre is szokott gazdag tartalommal jelent meg *Schmiedl Ferenc* esztergom-főgyezhalmegyei áldozópap, az »Egyházi Közlöny« szerkesztőjének szerkesztésében. A katolikus papságnak nélkülözhetetlen kézikönyve diszes vászonkötésű és a rendes naptári részen s a mindenben utbaigazítást adó tabellákon kívül az általános és fontos tudnivalók sokaságát foglalja magában. Szakdolgookban, politikai vagy társadalmi kérdésekben nélkülözhetetlen tanácsadó a katolikus klerus tagjainak s ezért a legmegebben ajánlhatjuk. Megrendelhető az »Egyházi Közlöny« szerkesztőségében (Budapest, VII., Szegényház-tér 8. szám) 3 koronáért bérmentes küldéssel.

SZÍNHÁZ.

1901. december 25. Délután.

San-Toy. Operett. Zsúfolt házat hozott a krizkindli; még a színészpáholyan is egy daliás *holáner*-örmeister simogatta a haptákban álló bajuszát. Színészeinknek persze oly jó kedvük volt, hogy pl. *Huckstádt* Irén az énekzsáma alatt is elnevette magát a *Tisztay* mókáin. *Fóti* Frida ennivalóan csinos *San-Toy* volt *Szalóczy* szépen énekelt, de még szebben rugta a délutáni csillagokat.

1901. december 25. Este.

A toloncz. Népszimű. E szép meséjü darab telve van szebbnél szebb jelenetekkel, melyek a népélet egyes momentumait meglepő hűséggel ábrázolják. *Ferenczy* (Miklós) jól beleélté magát szerepébe, *Halmayné* (Angyal Liszka) is teljes igyekezettel játszott. *F. Lányi* (Ördög Sára) tökéletes volt. *Tisztay* (Lórinccz) meg a többi zsidók (Móric, Rézi, Fáni) elmulattatták a közönséget.

1901. december 26. Délután.

A bor. Kidohányozhatták magukat egy időre, mert biz folyton fejükbe volt dugva az pépa avagy cibár. Szegény Baracs Imre (*Déry*) még rosszabbul járt, mint a multkor, a midőn minden ingóságát elhordták a házból, mert akkor legalább ott feleddék az apró csizmákat, most azonban ezeket ellopta valaki. *Kovács* természetesen sokkal görgőaborább volt Havasnál, de hát még ez sem az igazi. *Matyi* szerepe jobban illett Havasnak, meg is felelt neki. A többi alakítás is jobb volt, mint a multkor; mire a közönség megunja a darabot, már gyönyörűen fog menni az előadás.

1901. december 26. Este.

A görög rabszolga. Operett. Színészeink az egész darab folyamán úgy sziporkáztak, mint a sópru, ha fához verik. Egy-kettő akadt ugyan, a ki olyat is mondott, a mi a szerepében volt, de hát ez tévedés; operettnél fő a találékonyság, nem szokás magolni. *Halmayné* ma jobban volt disponálva, mint rendszeren, *Huckstádt* is kielégítően játszott, különösen a modern bálkirálynői toalettben. *Tisztay*, *Ferenczy*, *Déry* és *Kovács* kellemes összhangban voltak. *Szalóczy* kedves *Iríz* volt.

1901. december 27.

A Sasok. Vigjáték. Igen szellemesen, ügyesen játszották el, alig-alig lehetne komolyabb kifogást emelni. A közönség elejétől végig kellemesen szórakozott. *Kovács*, *F. Lányi*, *Halmay*, *Déry*, *Árnyai*, *Fóti* (no persze!) remekeltek. A többi is jó volt.

Szül.

A jövő heti műsor:

Vasárnap, december 29-én két előadás. Délután 3 és fél órakor: *A Gyurkovits leányok*. Életkép. — Este: *A faluvossza*. Népszínmű. *Hétfőn*, december 30-án: *Romeo és Júlia*. tragédia. *Kedden*, december 31-én: *A Sabinnők elrablása*. Vígjáték. *Szerdán*, január 1-én: délután 3 és fél órakor: *Boldog újévet* (újévi némajáték), utána: *Ludas Malyc*. Bohózat. — Este: *A mikolai bíró*. Népszínmű. *Csütörtökön*, január 2-án: *A mikolai bíró*. *Pénteken*, január 3-án: *A fekete orvos*. Dráma. *Szombaton*, január 4-én: *A kornevillei harangok*. Operette.

Anyakönyvi statisztika

1901. évi december hó 21-től december hó 28-ig.

I. Születés.

Született: 11 fiu, 7 leány. Ezekből 10 törvényes fiu, 7 törvényes leány; 0 törvénytelen fiu, 0 törvénytelen leány. Halvaszületett 1 törvényes fiu. Összesen: 18.

II. Halálozás.

Elhalt: 5 fi, 6 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiu 2, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0; 5 éven felüli fi 3, nő 6. Összesen: 11. E szerint a születés a halálozást a fent jelzett idő alatt 7-tel multa felül.

Elhaltak: Özv. Nyáry Györgyné szül. Repmann Antónia, róm. kath., magánzónó, 76 éves, tüdőtagulás, Sas-utca 9 sz. — Malits Ferenc, róm. kath., 25 napos, veselézettil gyengesség, Zámoly-utca 5. sz. — Id. Rózsa Ferenc, róm. kath., építési vállalkozó, 68 éves, szívszélhűdés, Major-utca 8. sz. — Özv. Pistell Jenőné, szül. Mensinger Hermina, ág. hitv. ev., járadékos, 47 éves, szívszélhűdés, Távirada-utca 19. sz. — Özv. Kertész Mihályné, szül. Virágh Anna, róm. kath., 61 éves, tüdőlob, Felső-királyor 14. sz. — Szép János, róm. kath. földm. napsz. 66 éves szívhűdés, Szent-György kórház. — Özv. Jankovich Andásné szül. Szabó Erzsébet, róm. kath., 71 éves, agyszélhűdés, Jancsár-utca 7. sz. — Szüts Kálmár Ede, ev. ref., posta- és távirada-tiszt, 27 éves, tüdővész, Vörösmarty-tér 3. sz. — Töke Ferenc és Német Anna halva született fia, Zámoly-utca 26. sz. — Töke Ferencné szül. Németh Anna róm. kath., 37 éves, szülés folytán elvérzés, Zámoly-utca 26. sz. — Breitenbach Magdolna, róm. kath., járadékos, 95 éves, hajadon, végelgyengülés, Jókai-utca 11. sz.

Kihirdetés.

Fa István földm. napsz. és P. Szabó Erzsébet, (Székesfejérvár). — Paraszt József, földm. napsz. és özv. Csörgöthy Jánosné, szül. László Rozália, napsz. (Székesfejérvár). — Mohácsi János földm. napsz. és Tóth Borbála (Székesfejérvár). — Paraszt János földm. napsz. és Mohácsi Mária (Székesfejérvár). Magyar István kisbirtokos (Szt. Ágota, Fejérmegye) és Zsuppán Mária Teréz (Székesfejérvár). — Wichardt Ferenc közműves-segéd és özv. Horváth Ferencné szül. Rusits Erzsébet kisbirtokos (Székesfejérvár). — Zrinyi István földm. napsz. és Bazser Borbála (Székesfejérvár).

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

G. E. Helyben. Nagyon sajnáljuk, de óhajának nem tehetünk eleget. A dr. Laurán kanonok ural folytatott vitánknek csak addig lehetett célja, míg az a felvetett kérdés tisztázása körül forgott, t. i.: valóban a vallási indifferentizmus terjesztője-e a néppárt; helyesíthető-e törekvéseit az egyház, vagy sem? E kérdés azt hiszem, kegyed véleménye szerint is eldőlt. A kanonok ur legutóbbi válaszából rövidesen a sok között e néhány (ne féljen, csak a rövidebbeket szemeteltük ki) idézettel találkoztunk: »Regnum meum non est de hoc mundo«, »Qui vero non crediderit condemnabitur«, továbbá: »Ecclesia ad salutem obtinendam ita est necessaria, ut qui extra eam propria constituti culpa ex hac vita de-

cedunt, salutem nequeant obtinere.« stb. Ezek után kijelentjük, hogy a kanonok urhoz több szavunk nincs és nem is lehet, mert mi sem lutheranosok, sem anabaptisták, sem atheusok nem vagyunk. Részünkről nem hisszük, hogy a kanonok ur legutóbbi közleményét legfényesebb irodalmi sikerei közé fogja sorozni, de még ha ezt tenné is, ragaszkodnánk multkori ígértenkhöz s az ügyet részünkről befejezzük, annál is inkább, mert épen legutóbb, hiteles forrásból hallottuk, hogy élete összes vitatkozásaiiban a kanonok uré volt, ha nem is az igazság, de legalább az utolsó szó. Legyen most is így.

Jó barát. Mint látni méltóztatik, ama bizonyos 2 »Nyilatkozat« egyikével lapunk mai számában érdeme szerint foglalkozunk. A másokra jelen alkalommal már csak a helyszüke miatt sem térhetünk ki bővebben. Rövid megjegyzésünk azon ügyre vonatkozólag egyelőre csak az, hogy ha az illető ur értette volna azt, amit olvasott, tudhatná, hogy az »okmányhamisítás« szó nem reá vonatkozik. Egyebekben azt hisszük, a közlemény írójá áll elébe a fenyegetéseknek. Az a neveléséges ouverture szót sem érdemel; hadd rázzák odaát azt a besztercebányai bugyogót.

TROPON tápláló és erősítő szer, a legjobb és legolcsóbb fehérnyékészítmény, kapható a következő alakokban:

TROPON por-alakban, a hus legtáplálhatóbb része, tiszta fehérnyék, ételkehez keverve tápláló erejüket sokszorosan fokozza.

VAS-TROPON egyesíti magában a vas vér-szegénység, sáppadság, idegyengeség és legjobb orvosszere.

TROPON-CACAO a legújabb reggeli ital, tisztezt táplálhatóbb, mint a közönséges cacao, melynek legfinomabb fajtájával készül.

TROPON-GYERMEK-TAP-LISZT a legtartalmasabb és legmegbízhatóbb gyermektáplálék. Egyedüli igazi pótszere az anyatejnek. Nagy Tropon (fehérnyek) tartalma közt kezteben tápláló ereje nagyobb, mint minden más tápliszte.

Betegek, üdülők, egészségesek legjobb tápláléka: a Tropon. Mindenkinek hasznára válik, mert rendkívül tápláló és legkönnyebben emészthető. A hus legtáplálhatóbb részét: *fehérnyekjét* tartalmazza minden emészthetetlen résztől megtisztítva. Etelekhez keverve tápláló erejüket sokszorosan fokozza. A leggyöngébb gyomor is elbirja a Tropon, melytől hamarosan megnövekedik az ember testi ereje és munkaképessége, fokozódik az életkedve és szellemi munkabírása. Tropon kapható minden gyógyszerárban.

Kováts J. Adolf

könyvnyomdája, papír-író- és irodaszer kereskedése
SZÉKESFEJÉRVÁROT, Szőgyény M. utca.

Van szerencsém a n. é közönség b. tudomására hozni, hogy Székesfejérváron, Szőgyény-Marich-utca 3. sz. alatt a mai kor igényeinek megfelelő nyomdat nyitottam, hol is mindennemű könyvnyomdai munkát gyorsan és pontosan a legjutányosabb árakon elkészítek.

Ajánlom papír- és írószer kereskedésem, irodai berendezéseimet és minden e szakmába tartozó tárgyakat.

Nagy választék képes levelezőlapokban.

Száz darab névjegy 90 fillér.

Magamat b. figyelmébe ajánlva

tisztelettel

Kováts J. Adolf,
nyomdatulajdonos.

Alapított 1865

Ifj. SCHAUMANN JÓZSEF

ARANYOZÓ, MARVANYOZÓ, TEMPLOMDISZITÓ,
TÜKÖR, KÉPKERET RAKTÁRA
SZÉKESFEJÉRVÁROT,
Barátok új épületében.

Elvállal mindennemű aranyozást és díszítést, ugymint: Templomok, Salonok, Kávéházak, Dísztermek Aranyozását festését és Plasztikai Díszítését

VÉGH GYULA

szobafestő, mázoló

Kossuth-utca 15. (Győry-ház)

Elfogad:

Czím-, szoba-, kép-, tem) om- és oltárfestési, valamint mázoló s krétarajz munkát.

!!! Legújabb seccsió minták dí !!!
!!! választékban. !!!

BERVEILER JÁNOS

KATONAI ÉS POLGÁRI SZABÓ

Székesfejérvár, Kigyó-utca 1. sz.

Üzlethelyiség a színházzal szemben.

Készít:

papi reverendákat, címádat, papi öltönyöket.

Czégemet a főtiszt. papság szives figyelmébe ajánlom. — Több elismerő levél birtokában, biztosíthatom megrendelőimet, hogy gyors, pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által a legkényesebb igényeket is kielégíthetem.

Üzlet felosztás miatt
Szekeák és Hornyánszky
cég
mélyen leszállított
árakkal
végeladást tart.

Eremmel kitüntve!
SIMON LAJOS
asztalos és kárpitos
butorraktára
SZÉKESFEJÉRVAROTT,
Kossuth-utca 11. szám.

Ajánja saját készítményű asztalos és kárpitos
butormunkákkal dúsán berendezett üzletét,
hol mindennemű asztalos és kárpitos munkák
gyorsan és pontosan elkészítetnek,
jutányos áron

Nikolsburger Sándor
szoba-, csempeszívó és mázó
Fater, özv. Császárné háza
a (Ponty vendéglővel szemben.)

Elfogad:
Czim-, szoba-, templom-, oltar- és kép-
festést, valamint mindennemű mázó- és
krélarajz-munkát
jutányos áron.

FRANK BALÁZS

kutmester (I. Öreg-utca 5. sz.)

Elfogad kut-furást, ásást, szivattyu-javítást, vízvezeték és fürdő-berendezéseket. Minden szakba vágó munkát jutányosan és pontosan végez.

Hirdetések
a »FEJERMEGYEI NAPLO«
részére
jutányos áron vétetnek fel.

SZÁMMER IMRE
KÖNYVNYOMDÁJA SZÉKESFEJÉRVAR.

o o o o o ELVÁLLAL MINDENEMŰ
o o o o o KÖNYVNYOMTATÓ ÉS KÖNYVKÖTŐ
o o o o o MUNKÁK KÉSZÍTÉSÉT IZLÉSES-
o o o o o KIÁLLITÁSSAL, JUTÁNYOS ÁRON.
AJÁNLJA DÚSAN FELSZERELT
RAKTÁRAT
IRODAI, FOGALMAZÓ, LEVÉL
ÉS CSOMAGOLÓ PAPIROKBAN.
KÉSZLETBEN TART MINDENEMŰ
NYOMTATVÁNYT ÜGYVÉDEK,
SZOLGABIRÓSÁGOK, KÖZSÉGEK,
EGYHAZAK STB. RÉSZÉRE.
BÁSTYA-UTCZA 9. SZ. TELEFON 99.

Többször kitüntette!
Asztalos szakmába
vágó megrendelést
elfogad
NAGY JÓZSEF
SZÉCHENYI-UTCZA 24. SZ.

Készen kapható: Nyaraló vagy gyermek-
szobába, esetleg előszobában alkalmazható fehér
fényezett szekrények s 16 személyre ebédülő s
egyéb butorok.

Első magyar varrógép és kerékpár-gyár részvény-
társaság. Budapest.

Ajánlják hazai gyártmányu **Adria, karika-
hajós Singer, Wheeler Wilson, Howe** stb.-féle
saját készítményű

varrógépeiket és kerékpárait
a legjutányosabb árak mellett. — Nagy raktár
minden néven nevezendő varrógép és kerékpár
alkatrészekben. — Ajánlják továbbá teljesen be-
rendezett javító műhelyüket, hol mindennemű
varrógép és kerékpár javítások gyorsan és
pontosan eszközöltenek.

Vendégszobát **Márkus Simon özvegye és fia**
czégnél, Székesfejérvárott, Nádor- és Rózsa-utca
sarkán a ciszterciták templomával szemben.

Egyházi és egyleti zászlók.
Kitüntette: Szeged 1876. — Székesfejérvár 1879. — Deés 1879. — Budapest 1885. és 1896.
Magyarország legrégebbi egyházi szerek és zászlók gyára
OBERBAUER ALAJOS utóda

József főherceg és Klotild főhercegnő ö császári és királyi fenségeinek udvi szállítója
UDAPEST, Váci-utca 15. szám.
Alapított: 1863-ik évben. Alapított 1863-ik évben.
Elismert, megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

Ajánlom dúsán felszerelt
egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat
a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen:

MISERUHÁKAT

pluviale, dalmatika és ornátusokat Egyházi és társulati lobogókat.

Tűzoltó, iskolágyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dalgyleti
és temelkezési egyleti zászlókat.

Szent szobrokat, eszillárokat, ciboriumokat és kelyheket. Fali- és
oltár-gyertyatartókat és oltárlámpákat.

Monstranciákat, stáció-képeket, oltárokat, úrkoporsókat stb.

Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák és oltár-gyertya-
tartók megezüstözését vagy megaranyozását elvállalom és olcsón készítem el.
Nagy választék arany-, ezüst- és selyem-hímzésekben, valamint hímzett egyházi ruhákban.
Képes árjegyzéket és költségvetést kívánatra bérmentve küldök.

Műhímzés.